

πληρεστέραν τοῦ διποίου μάλιστα κατάληψιν παραθέτομεν καὶ τὴν ἐν τῷ γαλλικῷ εἰκονογραφημένῳ περισσότερῳ «Le Monde Illustré» δημοσιευθεῖσαν εἰκόνα, ὅπου σαφέστατα ἀναπαρίσταται ἡ ἔφαρμογὴ τοῦ Φιλαδελφείου σφυγμομετρογράφου.

Τοιοῦτον ἐν ὄλιγοις τὸ ἔργα λείπον τοῦ νεαρωτάτου, μήπω οὐδὲ εἰκοσιπενταετηρίδα γεννέθλων συμπληρώσαντος θαλεροῦ Ἀσκληπιάδου, δῆν βάσκανος τύχη ἀφήρπασεν ἐν μέσῳ τῶν μετὰ τοσούτου ἐνθουσιασμοῦ καὶ φιλοπνίας συντελούμένων ἐπιστημονικῶν αὐτοῦ ἔργασιῶν καὶ σπουδῶν.

“Ανευ δὲ” ὑπερβολῆς, διότι αὐτὰ ταῦτα τὰ πράγματα βιώσι τοῦτο, δυνάμεθα μετὰ ψυχικοῦ ἀλγούς νὰ διμολογήσωμεν, δῆτι ἐν τῷ Ἀναστασίῳ Φιλαδελφεῖ ἐστερήθη οὐ μόνον ἡ μικρά μας Πατρίς, ἀλλὰ καὶ σύμπαξος ἐπιστημονικὸς κόσμος ἐνὸς μεγαλοφυοῦς μέλλοντος ἔργατου.

Ἐφαρμογὴ τοῦ Σφυγμομετρογράφου Λ. Φιλαδελφέως

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ ΜΟΥ*

ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΑΓΑΠΗΣ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ τοῦ παληγοῦ καλοῦ καιροῦ καὶ πόθοι τῆς ψυχῆς λησμονημένοι ἐλάτε στὴν καρδιὰ τὴν πεθαμένη —τραγούδια τοῦ καλοῦ παληγοῦ καιροῦ.—

Η ἀρμονία πάλι ἡς ἔχεινθη τὰ στήθη τὰ νεκρὰ νὰ πλημμυρήσῃ τὸ φάντασμα τῶν χρόνων ν' ἀναστήσῃ ἡ ἀρμονία ποὺ ἀπὸ σᾶς θὰ ἔχεινθη.

* Σ. Δ. Π. Σ. ‘Ο φίλος κ. Γ. Τσοκόπουλος, τὸ πρῶτον, ἀν δὲν ἀπατώμεθα, δημοσίευσι ἐνυπογράφως ποιήματα αὐτοῦ. Εἶς ἐκ τῶν παρ' ἡμῖν ἀρίστων λογογράφων, μὲ πολλὴν παιδίευσιν καὶ δροσερώτατον πνεῦμα, δημοσιογράφος ἀπορροφόμενος τελείως ἀπὸ τὴν καθημερινὴν ἔργασίαν του, κατέσπειρε μέχρι τοῦδε ὑπὸ ψευδώνυμον εἰς Περιοδικὰ καὶ Ἐφημερίδας ποιήματά του, η δὲ «Ποικιλη Στοά» μετ' εὐφροσύνης, πρώτη αὐτῆς δημοσιεύει μὲ τὸνομά του τρία καρέστατα ποιήματα αὐτοῦ, ἀρρά δείγματα στιγμαίας ἐμπνεύσεως του.

Αγάπη μου καινούργια, μυστικιά,
— ο κόσμος ο κακός ής μή σε μάθη! —
Ανάστησε καρδιά πονετικιά
που ἐπέθανε ἀπὸ πίκραις καὶ ἀπὸ πάθη.

ΤΑΞΕΙΔΙ ΜΕΣ ΣΤΑ MATIA ΣΟΥ

ΣΤΗ μαύρη τῶν ματιῶν σου θάλασσα
ταξεῖδι μαχρυνὸ θ' ἀρχίσω
καὶ κάμπους κι' ἀκρογιάλια ἀνθόσπαρτα
μιᾶς μυστικῆς ἀγάπης θὰ γυρίσω.

※
Βαθειὰ μὲς στὴν καρδιά σου θὰ μὲ φέρουνε
τὰ δυό σου ζηλευμένα μαῦρα μάτια
βαθειὰ ἔκει ποὺ στήνονται ὀλόχρυσα
ἀγάπης ἀλησμόνητης παλάτια.

※
Κι' ἂν 'δώ πῶς εἴμ' ἐγώ κλειστὸς ἔκει
τῶν παλατιῶν τῆς πόρταις θὰ σφαλίσω
κ' ἔτσι ὀλομόναχός μου βασιλῆς
αιώνια στὴν ἀγάπη σου θὰ ζήσω.

※
Κι' ἂν πάλι βασιλῆς δὲν εἴμ' ἐγώ
— κράτει καρδιὰ ποὺ στοὺς καῦμοὺς ἐχάλασσα! —
μὲ τ' ἀλαφὸ καρδιὲ μου ἡς πνιγῶ
στὴ μαύρη τῶν ματιῶν σου θάλασσα.

ΤΑ ΔΩΡΑ ΤΟΥ ΤΡΟΥΒΑΔΟΥΡΟΥ

— **Θ**ΕΛΒΙΣ χρυσοελεφάντινο
θρόνο ψηλὸ νὰ στήσω
κ' ἔκει νὰ σὲ καθήσω
βασιλισσα σωστή;
— Δὲν θέλω θρόνο ψεύτικο
πλάσμα τοῦ λογισμοῦ σου·
ἐγώ θέλω τὸν νοῦ σου,
τρελλὲ τραγουδιστή.

— Θέλεις τ' ἀστέρια τοῦ οὐρανοῦ
νὰ βίξω στὴ ποδιά σου
καὶ ἔτσι μὲ μιὰ ματιά σου
ο κόσμος νὰ σειστῇ;
— Μὲ φθάνουνε τὰ μάτια σου
ποὺ σ' ἄλλους κόσμους βλέπουν·
τὰ δῶρα αὐτὰ μοὺ πρέπουν,
γλυκὲ τραγουδιστή.

— Θέλεις νὰ πάρω ἀπ' τὰ βουνὰ
τὸ πὺὸ παρθένο μῆρο
νὰ στὸ σκορπίσω, γύρω
ἡ γῆ νὰ μυριστῇ;
— Μὲ φθάνει ἐμὲ τὸ ἄρωμα
ὅπου σκορπᾷ ἡ καρδιά σου
δός μου την καὶ ξεννοιάσου
καλὲ τραγουδιστή.

Αθῆγαι Νοέμβριος 98

Καὶ δίνει ὁ νηὸς τὰ μάτια του
τὸν νοῦ του, τὴν καρδιά του
νὰ πάρῃ ἡ μάγισσά του
ώς που νὰ γορταστῇ.
Τυφλός, γωρίς καρδιὰ καὶ νοῦ
πίφτει στὰ πόδια ἐκείνης
— "Ω, τώρα τί θὰ γείνης
φτωχὴ τραγουδιστή".

Γ. Β. ΤΣΟΚΟΠΟΥΛΟΣ

※ Ο ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ※
ΕΞΕΥΡΩΠΑΪΣΜΕΝΗ ΑΦΡΙΚΗ